



РУСЕНСКА
НАРОДНА
ОПЕРА

СЕЗОН 1972 — 73. г.

ПАНАИР В СОФИЯ

МУЗИКАТА Е СЪЧИНЕНА ОТ СТОЛИЧНИЯ КОМ
ПОНИСТ ЖУЛ ЛЕВИ

СЪДЪРЖАНИЕТО Е ДЕЛО НА БАЛЕТМАЙСТОРА
БОГДАН КОВАЧЕВ, КОЙТО ИЗМИСЛИ
И ТАНЦИТЕ НА БАЛЕТА

ДЕКОРАЦИИТЕ И КОСТЮМИТЕ СА ОТ
МАРИАНА ПОПОВА

Регионална библиотека
"Любен Каравелов"- Русе



120000890824

431006

Жул Ефраим Леви е роден на 19. VI. 1930 г. в Солун, в семейството на архитект. След 1944 г. живее в София. Системни занимания по музика започва на 14-годишна възраст, когато се включва активно в самодейния колектив към ЦК на РМС (по-късно към ЦК на ДСНМ) „Лилияна Димитрова“ и работи там до 1950 г. последователно като изпълнител, корепетитор и диригент. През 1950 г. завършва Държавното музикално училище в София, а през 1957 г. — класа по композиция в Българската държавна консерватория като ученик на Веселин Стоянов. Работи последователно като музикален оформител на детския радиотеатър в Радио София (1943—1950), оркестрант и композитор при Ансамбъла за песни и танци на Българската народна армия (1950—1955), композитор на Ансамбъла за песни и танци при МВР (1955—1956), художествен ръководител на самодейния ансамбъл „Владимир Маяковски“ в София (1958) и диригент на Държавния сатиричен театър (1958—1963).

Първоначално Леви пише песни и малки инструментални пиеси, а по-късно се насочва към симфоничното творчество. В произведенията му личи здрава интонационна връзка с българската народна музика, а в по-новите му творби — и стремеж за реализиране на музикалното съдържание със съвременни изразни средства без отклонение от реалистичните традиции. В творчеството му изпъкна програмната симфония „На живот и смърт“, написана по мотиви от едноименния роман на Димитър Ангелов, с която авторът белажки значителен напредък. В нея той постига убедително драматическо развитие и музикално-реалистично осмисляне на крупната съвременна тема. Симфонията се отличава с умело изграждане на музикалната форма, с разгъната симфонична разработка.

Леви твори успешно и в областта на забавната и естрадната музика, филмовата музика, музиката към театрални и танцови постановки, хоровата и соловата песни. Автор е на 20 танцови и естрадни пиеси, 10 солови песни и др.

С художествени качества и композиционна същност се отличават песните му „Да е тази хубава страна“, „До утре“, „В несъбудени ранни зори“, „Песен за моя град“ и др. В Дивертимето концертанте за тропет и оркестър Леви прави интересен опит да предаде национален колорит на симфонично-естрадно звучене на творбата.

Жул Леви е носител на III награда за композиция от VI световен младежки фестивал в Москва (1957).

Венета БАКАЛОВА,

специалист по литература и музика

БОГДАН КОВАЧЕВ

Богдан Миланов Ковачев (16. VIII. 1924) — балетен артист и балетмайстор. Роден е в Пловдив. Започва да изучава балетно изкуство през 1947 г. в школата при Народната опера — София, с ръководител Вляра Александрова и още същата година е ангажиран за солист в Народната опера, а от 1961 г. постъпва балетмайстор в Народната опера — Пловдив. Като солист в Музикалния театър „Стефан Македонски“ участва в повече от 40 постановки, между които са: „Птицеловещът“, „Хубавата Елена“, „Прилепът“, „Орфей в ада“, „Мадам Сан жан“ и др., както и в много концерти. В самостоятелните балетни постановки „Дяволиите на Алдар“ и „Щурале“ той успешно изпълнява роли на Алдар Косе и Щурале.

Изпълнителското майсторство на Ковачев се налага с технически блясък, жизненост и сила и усет към характерност. Емоционалната одухотвореност на Ковачев му помага да постигне искрено актьорско превъплотяване и в най-малките дивертисменти и участия.

Като балетмайстор Ковачев поставя танците към редица оперети, между които „Най-съкровено“, „Бунтовната песен“, „Имало едно време“, „Бал на жените“. Той поставя и танци във филми („Години за любов“ и „Големанов“) и в спектакли на Държавния сатиричен театър. Особено ярко се откроява талантит му на балетмайстор-хореограф в постановките му на балетите „Бахчисарайски фонтан“ и „Дафнис и Хлоя“ в Пловдивската народна опера, осъществени с рядка музикалност, усет за композиция и динамика на сценичните решения. Ковачев проявява вкус и разбиране особено към гротесково-комичния жанр и в това отношение се явява продължител на най-добрите традиции в българската балетна хореография. Участва в гастролни спектакли и концерти в СССР, Китай, Югославия и другаде.

Венета БАКАЛОВА

специалист по литература и музика

ЗА ДОЧЕН РАЗГОВОР

С АВТОРИТЕ

— Другарю Леви, чрез музикалните образи и чрез различните ситуации обгледени от музиката в балета „Панаир в София“ какъв обект от нашата действителност осмивате?

— Както са се пеели едно време „Аз съм момо англичанка“ и „Граф Цепенлина“, сега пък някои много обичат да си пеят „Тум-балала, Тум-балала, Тум-бала лейке“.

Песните дето бързо се съчиняват, бързо се забравят, ама нражите, нравите по-дълго остават.

Ето над тях ми се искаше да се посмея

благодаря за вниманието.

— Другарю Ковачев, как се зароди в Вас идеята за създаването на балета „Панаир в София“?

— Комични балети в историята на балетния театър се пишат и поставят много рядко. Още по-малко са произведенията които крият сатиричен заряд, насочен към хора, събития, нрави.

Какви мисли и чувства Ви възбуждаха преди да започнете творческата работа над съдържанието на „Панаир в София“?

Реших да поставя главата си „в торбата“ и така започнах работа с „Панаир в София“ — хем опасно заглавие, хем български балет, хем софийски сюжет, а отгоре на това и много комично! А тъй като градският фолклор е известен на всички присъстващи в залата, можете да си представите на какви критики ще бъде подложен три всяка моя грешка! За това използвам случая с торбата, за да остана инкогнито. Ако в „хайриля“ ще извикам така силно, че всички да ме видят и чуят.

Горе главата!

Долу торбата!

— Според Вас как въздействувало едно балетно произведение със съвременна сатирична тематика върху широката публика и по-точно какво е въздействието на балета „Панаир в София“?

Балетът „Панаир в София“ намери одобрението на публиката в София и Пловдив, където бе показан именно заради тези си качества. Искам да се надявам, че и орусенската публика ще се присъедини към общия „аплаус“. Няма да запазя тайната и русенските комшии — букурещчани, бяха във възторг от това театро, такз че правете си сметката за обидите! Съд няма да има, но цветята са добре дошли за артистите.

— Бихме желали да знаем какви естетически задачи сте си поставили при изграждането на творбата!

— Желанията ми винаги са били да се смее народа. Пък ахо няма да има смех, но и на ироничната усмивка ще съм благодарен. И пак казвам: комедията не е шегата, а жило. Може понякога да не е много остро, но все ще бодне някого, някога и някъде. Пък като става дума за панаир, да не би и в къщи понякога да не е като на тарла? То живота се върти — главно то е, да е весело, ама весело с ум, не като някои. Веселят се, пък не се трудят. Както виждате почти лозунг съчиних, а задъчат ми беше друга. Реклама исках да направя на балета „Панаир в София“ — а сам наднах във водовъртежа на тарлата.

специалист по литература и музика

Занета БАКАЛОВА

ПАНАИР В СОФИЯ

— Балет в четири картини

Музика: ЖУЛ ЛЕВИ

Съдържание: БОГДАН КОВАЧЕВ

Диригент: ИВАН ФИЛЕВ

Постановчик: БОГДАН КОВАЧЕВ —
балетмайсто — гост

Л И Ц А

Г-жа МАЙКАТА

Г-н ГОДЕНИКА

Г-н БАЩАТА

БОЯН, влюбен студент

КАТЕТО, тяхна дъщеря

СЛУГИНЧЕТО

ЦЕЦЕТО, нейна сестра

Г-ца ФИФИНКА

СИНЧЕТО на майката и бащата

КУПЛЕТИСТ

БАБА КАТКА, майка на бащата и

ГВАРДЕЕЦ

свекърва на майката

ВЕСЕЛЯК

СОЛО ЦИГУЛКА

С Ъ Д Ъ Р Ж А Н И Е

Пролог [интермедия]

Улица в София. Катето и Боян се връщат от разходка. Вече е късно и влюбените се разделят.

Първа картина

Дом в София. Семейство „Х“ се приготвят, за да отидат на панаир. Идват го-сподин годеникът и Катето. Майката остава насаме с годениците. Катето отбягва на-трапския от семейството ѝ жених, докато сестра ѝ непрехватно го ухажва.

Семейството тръгва за панаира.

Втора картина

Панаир в София. Сред панаиристите оживление пристига и семейство „Х“ заед-но с годеника. Боян е също сред тълпата и скришом уговаря среща с Катето. Започва представлението в цирка. Площедът утихва. Останала е само г-ца Фифинка. Катето излиза крадешком и се среща с Боян. След малко излиза баща ѝ, който търси дъ-щеря си. Младите искат да се скрият от него. На помощ идва г-ца Фифинка. Тя ув-лича бащата в своя танц. От цирка излизат г-н годеникът, а след него и Цецето (се-страта на Катето). Те търсят изчезналите, но площадът е празен. Момичето симули-ра, че си е навехнало крака и това му дава повод да бъде по-близо до годеника на сестра си. Той е смутен, но безразличен към сестрата на Катето.

Представлението в цирка е свършило. Почва да вали дъжд. В общата сумато-ха от разтворени чадъри, майката забелязва Катето и Боян. След дълга гонитба на двамата влюбени, майката възстановява честта на фамилията. Катето е уловена и по-ставена до годеника. Семейство „Х“ се връща в къщи.

Трета картина

Отново в дома на семейство „Х“. Голямо оживление. Женят Катето. Приятел-ки, дами и господа сноват из цялата къща. Само едно нещо спира веселието — Катето не иска да облече булченските дрехи. Всички предусещат неизбежния скан-дал. Булката бяга от къщи, а след нея цялото семейство „Х“ и всички гости. Само годеникът е възпрепятствуван.

Четвърта картина

Пред стрелбището. Гонитбата продължава. Разбрала, че вече е хваната, Катето grabва една пушка и иска да се „застреля“. Задъза се сватбената процесия на Цецето и г-н годеникът. Всички в недоумение гледат на внезапния обрат на нещата. Идва Боян с булченски воз за Катето. Двете сватбени двойки чакат благословия. Бащата дава съгласието си.

Общо веселие на панаира в София.

Богдан КОВАЧЕВ

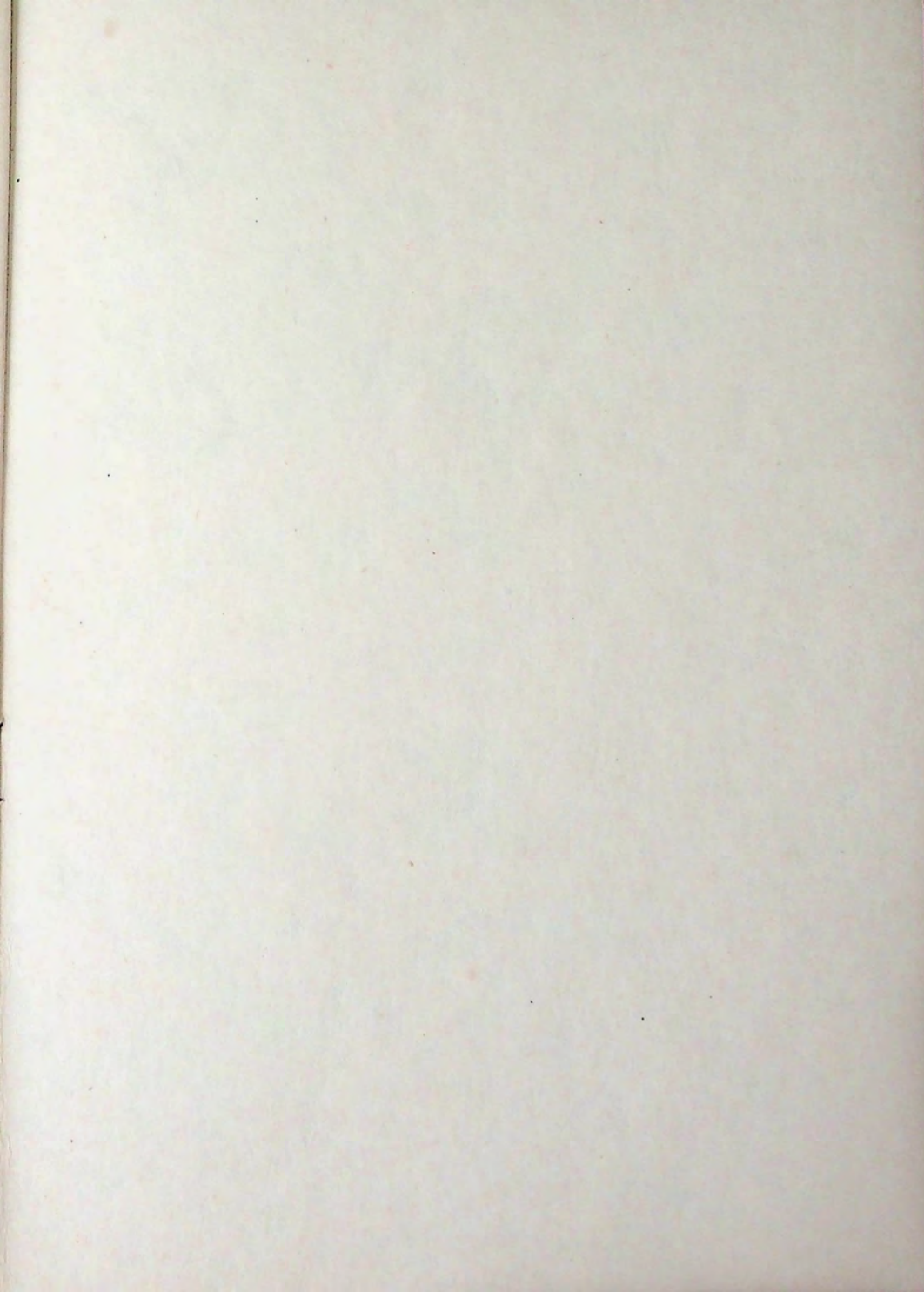
ИСТОРИЧЕСКА СПРАВКА ЗА БАЛЕТА
„ПАНАИР В СОФИЯ“

Балетът „Панаир в София“ е написан през 1968 г. Музиката е от Жул Леви, а съдържанието — от Богдан Ковачев. Премиерата се е състояла на 20 април 1969 г. в Държавния музикален театър „Стефан Македонски“. На 16 януари 1973 г. ще бъде представен на сцената на Русенската народна опера.

В БАКАЛОВА

редакция и уредба на програмата

ВЕНЕТА БАКАЛОВА



НАРОДНА ОПЕРА — РУСЕ

ПАНАИР В СОФИЯ

комичен балет в 2 действия 4 картини,
музика: Жул Леви, съдържание: Богдан Ковачев

Диригент: Иван Филев

Постановка: Богдан Ковачев

— балетмайстор — гост

Художник: Мариана Попова

Репетитор на балета: Павел Стоицев

ДЕЙСТВУВАЩИ ЛИЦА И ИЗПЪЛНИТЕЛИ:

Г-ЖА МАЙКАТА	— Н. Абаджиева
Г-Н БАЩАТА	— Т. Топоров
КАТЕТО, тяхна дъщеря	— Н. Руменин
ЦЕЦЕТО, найна сестра	— Й. Петкова
СИНЧЕТО, на майката и бащата	— Ц. Бояджиева
БАБА КАТКА, майка на бащата и свекър- ва на майката	— В. Иванова
Г-Н ГОДЕНИКЪТ	— Ст. Георгиев
БОЯН, студент	— Д. Гайдаров
СЛУГИНЧЕТО	— Ст. Ламбева
Г-ЦА ФИФИНКА	— Д. Славова Д. Мирчева
КУПЛЕТИСТ	— Т. Иванчев
ВЕСЕЛЯК	— Ал. Мадчев
ГВАРДЕЕЦ	— Т. Иванчев

Соло цигулка: Ал. Ганев

Пом. режисьор: М. Киселова, Л. Игрибозова

Корепетитор: Н. Владимирова

Художници-изпълнители: Хр. Арнаудов, П. Антонов

Зав. пост. част: Д. Казаков. Театърмайстор: Ц. Диков. Зав. худ. отвлечение: Ц. Со-
керов. Зав. светлинни ефекти: А. Харалампиев. Зав. перукеро-фризьорско ателие:
Г. Ламбев. Зав. шивашки ателиета: Ал. Димова, М. Колев. Зав. тапицерско ателие:
Ив. Киров. Зав. дървделско ателие: Г. Иванов. Зав. железарско ателие: Вл. Илиев.
Гардеробиери: Д. Михайлов, Б. Харалампиева. Реквизитор: Н. Дикова.

